

Maden İşçilerin Kaza Ölümü; Bir Kader Mi?

İçeriği Yazan: [Mehmet ÇAĞIRICI](#) [1] Zaman: Çar, 14/05/2014 - 22:39

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünsün

İki gündür yüreğimiz yanıyor. Soma'daki Maden kazasına bütün Türkiye ağlıyor ve yas tutuyor. Son gelen rakamlar kazanın ürkütücü boyutunu gözler önüne seriyor. Hükümetin büyük ölçüde kontrol ettiği medya üzerinden kamuoyuna ufak ufak sunulan rakamlar her geçen saat yukarıya doğru yükseliyor.

Aslında 13 Mayıs 2014 de cereyan eden Soma faciası, kaza görüntüsü altında tam anlamıyla işlenmiş toplu bir cinayetten başka bir şey değildir. Bu tespiti, Soma kazasını değerlendiren ülkenin büyük sendika konfederasyon başkanları da paylaşmaktadırlar.

Bu toplu cinayetten sorumlu olanlar;

- İş kazalarına karşı yeterli önlem almayan Soma Holding'e bağlı Soma Maden İşletmeleri yöneticileri,
- Neo liberal ekonomi politikalarıyla eskiden kamu işletmesinde olan maden ocaklarını özelleştiren ve ülkemizde taşeron işçiliği kurumsallaştıran AKP hükümeti,
- İçinde yaşadığımız kâr uğruna insan yaşamını ve sağlığını hiçe sayan kapitalist sistem ve nihayet
- Neo liberal kapitalist sistemi ülkemize dayatan emperyalizmdir.

İnsanlık, çağımızda bilim ve teknolojiye olağanüstü başarılar sağladı. Sadece uzay teknolojisinde, bilişimde ve iletişimde değil, hemen hemen yaşamın her alanında insanoğlu son derece modern, yaşamı kolaylaştıran, can güvenliğini sağlayan yöntem ve teknolojiye sahip oldu.

Örneğin hava ulaşımını ele alalım.

ACI (Airport Council International) yani Uluslararası Hava Yolları Kurumunun ifadesine göre senede 31 milyon uçak seferiyle 5 milyar insan uçmaktadır. Uçak kazası açısından bu son yedi senenin ortalaması olarak senede sadece irili ufaklı uçaklar dâhil toplam 121 uçak kazası kaydedilmiş; bu kazalarda ise 596 insan yaşamını yitirmiştir. Uçakla seyahat eden insan sayısına göre bu oran % 0,0000001 (yüz milyonda bir) dir.

Ülkemizde son sekiz senede Maden ocağı kazalarında ölen emekçi sayısı 75, senelik ortalama 9 işçi bir avuç kömür uğruna bütün bir ömrünü feda etmektedir. Madencilik tarihimizin en büyük faciası olan son Soma Maden kazası rakamları henüz netleşmedi ama ölü sayısının 400'ün üzerinde olacağı daha şimdiden görülüyor. Bu rakam, yıllık ortalama ölüm sayısını 60'a çıkarıyor.

Türkiye'de bütün maden ocaklarında resmi rakamlara göre; 1981 yılında özel sektörde: 13.564, kamuda: 80.625 kişi çalışırken, 2008 Temmuz ayı istatistiklerine göre kamuda toplam 594 işyerinde 26.545 işçi çalışırken, özel sektörde 8.543 işyerinde 111.181 işçi çalışmaktadır. Yani 2008 yılı rakamlarına göre toplam maden işçi sayısı 137.726'dır. Demek ki ülkemizde maden ocaklarındaki çalışanların sayısına göre kazalarda ölüm oranı % 0,004 (on binde dört)'tür.

Özetle bilimsel ve teknolojik devrimlerin yaşandığı bu çağda, ülkemizdeki maden ocaklarında

yaşanan ölüm oranları, uçak kazalarına kıyasla 40.000 misli fazladır.

Ülkemizdeki maden ocaklarında iş güvenliği ve işçi sağlığı açısından durum bu merkezdeyken; hükümet, 29 Nisan 2014 tarihinde mecliste ana muhalefet partisinin Soma'daki maden ocaklarında yaşanan iş kazaları nedeniyle verdiği araştırma önergesini, ret ederek aslında maden ocaklarında yaşanan iş kazalarıyla ilgili olarak ne kadar duyarsız olduğunu bir kez daha çok açık olarak gözler önüne sermiştir.

Bundan tam dört sene önce de Mayıs 2010'da zamanın AKP'li Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Ömer Dinçer de aynı sorumsuz duyarsız ve duygusuzluğu göstermişti. Dinçer, yine Zonguldak'ta 30 madencinin yaşamını yitirdiği facia için "Güzel Öldüler" demişti. Şimdi de ülke yönetiminden baş sorumlu olan Başbakan Erdoğan bu korkunç olay için "*Normal bir kazadır*" diyor.

Ana Muhalefetin lideri Kılıçdaroğlu ise durum karşısında "*soğukkanlılık*" öneriyor. MHP lideri Bahçeli, üzüntüsünü dile getirerek "*Herkesin kalbi soma için atıyor*" demektedir.

İşçi sendikaları olayı şiddetle protesto ediyor. Sivil toplum kuruluşları, dernekler, meslek odaları üzüntü içinde protestolarını bildiriyorlar; gençler, kadınlar, işçiler öfkeyle karışık acılarını haykırmak için sokaklara çıkıyorlar.

Fakat geçen sene Haziran direnişinden beri Protesto Travması yaşayan Başbakan Erdoğan ve AKP hükümeti, protestolara anında en sert polisiye baskısı ile karşılık veriyorlar.

Bu olaylar da gösteriyor ki Türkiye'de artık gösteri özgürlüğü yoktur, protesto yasaktır. Türkiye artık bir hukuk devleti olmaktan çoktan çıkmıştır. Çünkü Türkiye'de anayasal bir hak olan gösteri ve protesto artık yasaklanmıştır. Türkiye artık ne bir anayasal devlettir, ne de bir yasa devletidir!

Türkiye artık siyasi bakımdan tam bir polis devletidir!

Diğer taraftan aynı zamanda ekonomik ve sosyal bakımından Türkiye; emperyalizme bağımlı, ekonomisinde emperyalizmin küresel finans sermayesinin çıkarlarına uygun düşen Neo liberal politikaları uygulayan bir kapitalist ülkedir.

Kapitalizmde ekonomik işletmeciliğin temel motivasyonu, kârdır. Kapitalizmde kâr; tarihi, kültürel, ahlaki, dini ve doğal değerlerin üstünde olduğu gibi bizzat insan yaşamının da üstündedir.

Kapitalizm geliştikçe, özellikle çağımızda olduğu gibi, bilim ve teknolojik gelişmeler kaçınılmaz olarak üretimde makine, araç ve donanımda uygulandıkça, sermaye; üretimde işçi istihdamından çok değişmeyen sermayeye yatırım yapmak zorunda kalmaktadır. Bu durumda giderek reel sektörde yatırılan toplam sermayeye göre elde edilen kâr oranının düşmesi, azalma eğiliminin olması demektir.

Bu kâr oranının azalma eğilimine karşı kapitalistler; işçileri,

- Örneğin taşeron işçi olarak daha düşük ücretle çalıştırmak,
- Aynı ücretle fakat daha hızlı ve uzun çalıştırmak,
- İşçilerin sosyal haklarını gasp etmek,
- İş güvenliği ve işçi sağlığı için zorunlu olan tedbirlerden tasarruf etmek ve
- Üretim atıklarını doğaya zarar vermeyecek biçimde düzenleyecek masraflardan kaçınmak vs. gibi

çalışanların haklarını ve sağlığını ve doğayı tehdit eden önlemlere baş vururlar.

Yani kapitalist sistemde zamanla sermayenin kâr oranının düşme eğilimi göstermesi ve buna karşı işyerlerinin işçilerin ve doğal çevrenin aleyhine yukarıda sayılan önlemleri alması, adeta kaçınılmaz bir kanundur.

İşte bu nedenle, özellikle maden ocakları gibi iş güvenliği ve işçi sağlığı için oldukça maliyeti yüksek

yatırımlardan işverenler kaçınırlar. Sonuçta Soma'da yaşanan büyük facialar yaşanılması kaçınılmaz olur!

Aslında siyaset ve hükümet, kapitalist sistemin kolektif bir bekçisi olduğu kadar, tıpkı bir futbol takımının çalıştırıcısı gibi, gerektiği yerde ve gerektiği zamanda yasal düzenlemelerle sermayenin kâr motivasyonunu artırıcı çalışmalar da yaparlar.

AKP hükümeti de IMF 'nin hazırladığı, 2001 krizi dolayısı ile ülkemize verdiği krediyi bir şantaj aracı olarak Kemal Derviş üzerinden ülkemize dayattığı, Neo liberal ekonomi politikayı; özelleştirmeler, taşeron işçilik, esnek çalışma koşulları vs. gibi yöntem ve önlemlerle 12 yıldır uygulamaktadır.

Sonuçta Soma Kömür İşletmeleri toplu cinayetinin failleri; Neo liberal ekonomi politikayı ülkemize dikte eden emperyalizm, onun güdümündeki ülkemizdeki vahşi kapitalizm, kapitalizmin ayrıcalıklı ve vicdanı sadece para olan sermayedarları ve nihayet bu sistemin siyasi ve hukuki gereklerini ve ihtiyaçlarını yerine getirmekle görevli olan AKP hükümetidir.

Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye!

Mehmet ÇAĞIRICI

mehmet.cagirici@politikadergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]
- [İç Siyasa](#) [3]

Kaynak URL (19/04/2024 - 02:56 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/maden-iscilerin-kaza-olumu-bir-kader-mi>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/mehmet-cagirici>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>